

ת"פ 25295/02 - מדינת ישראל נגד יעקב מולה

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 25295-02-19 מדינת ישראל נ' מולה
בפני כבוד השופט ענת חולתה

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
יעקב מולה
הנאשמים

הכרעת דין

1. החלטתי לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום וזאת מחייבת הספק.

רקע:

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירות איומים ותקיפת עובד ציבור.

על פי כתב האישום, ביום 21.1.2018 בסמוך לשעה 21:00, בבית סוהר "שקמה", ביקש הנאשם שיחת טלפון ומשלא נעה, החל להשתול בתאו, דפק על הסורגים, פתח את ברז המים והציף את תאו.

מיד ובהמשך, הוצאה הנאשם מתאו והובא למשרדו של הסוהר אנואר חיראלדין (להלן: חיראלדין) ואז הנאשם תקף את חיראלדין בכר שדחף אותו בשתי ידייו, עד שחראלדין נפל ארضا ונשרט באפו.

מיד ובהמשך, הסוהר יקוטיאל כחלון, ניסה להשתלט על הנאשם ולצורך כך קרא לסוהר אלברט מרדייב (להלן: מרדייב). הנאשם השתולל, תוקן כדי שאיים על חיראלדין בכר שצעק שיזען אותו, ראה לו מה זה, שיפגש אותו בחוץ, העולם קטן והגלgel מסתוובב, וזאת בכדי להפחידו.

כתוצאה מעשי הנאשם מרדייב נחבל באכבעו, עד שנזקק לטיפול רפואי.

מהלך המשפט:

3. כתב האישום הוגש במקור באוגוסט 2018 ובמהלך נמחק לצורך איתור הנאשם והוגש מחדש. במרץ 2019 חולטה ערובה עליה חתום הנאשם בשל אי התיאצבותו לדין. בסופה של דבר, ביום 15.9.19 כפר הנאשם במiosis לו

עמוד 1

בכתב האישום, כלהלן:

בנוגע לסעיף 1 - הנשם אישר שקרה, וביקש ממנו לבצע מספר שיחות טלפון אותן התיר בית המשפט בדיון, לצורך gibush chalofat me'azar. לדבריו הנשם, במספר ימים לא הצליחו לו לבצע שיחות טלפון. הנשם אישר, שדף על הדלת, והכחיש שהציג את התא.

בנוגע לסעיף 2 - לדבריו הנשם סוחר שהוציא אותו מהתא, לקח אותו לחדר קצין המשמר, שבו אין מצלמות. לדבריו, מעבר יש מצלמות.

לדבריו הנשם, עוד לפני הכניסה לחדר המשמר הוא הוכה על ידי אנוואר, והוא קיבל סטירה מחוץ למשרד. לאחר מכן, הוכנס לחדר על ידי אנוואר ושם הוכה על ידי אנוואר באגרופים.

לדבריו הנשם, בתגובה לאלימות זו דחף את הסוחר, שנפל, אז הגיעו הסוחרים האחרים והשתלטו עליו. לדבריו הנשם, שלושת עדי הتبיעה נכהו באירוע.

בנוגע לסעיף 3 - הנשם הכחיש שאיים על הסוחר וכפר במלל המיחס לו. לדבריו, אמר לסוחר "זה לא עבר עלי בשתייה, כי אני אתלוון עלייך למחר".

ניתנה הסכמה להגשת התעודות הרפואיות.

.4. ביום 18.12.19 נשמעו הראיות.

מטעם הتبיעה העידו: הסוחר **أنوואר חיראלדין**, הסוחר **יקוטיאל כחלון**, הסוחר **אלברט מרדייב** והחוקר **יאיר מלכה**.

מטעם ההגנה העיד **הנשם**.

כן הוגש הראיות הבאות:

ת/2 - תעודה רפואי מיום 22.1.18 של הסוחר אלברט מרדייב.

ת/3 - הודעת הנשם מיום 23.1.18.

ת/4 - תעודה רפואי מיום 21.1.18 של הסוחר אנוואר חיראלדין.

ג/1א ; ג/1ב - תמונות של הנשם בשחור לבן.

ג/2 - דוח רפואי של הנשם - מרפאת שב"ס.

עמוד 2

© verdicts.co.il - פסק דין - כל הזכויות שמורות

ג/3 - דוח פעולה של הסוהר יקוטיאל כחלון מיום 21.1.2018.

ג/4 - דוח פעולה של הסוהר אנוואר חיראלדין כחלון מיום 21.1.2018.

ג/5 - הودעת הסוהר יקוטיאל כחלון מיום 23.1.2018.

ג/6 - הודעת הסוהר אנוואר חיראלדין מיום 23.1.2018.

הצדדים הגיעו סיכוםם בכתב.

טענות הצדדים בסיכומים:

5. **המאמינה** עתרה להרשייע את הנאשם, בהטבוס על עדויות עדי הtribuna.

נתען, שהסוהר **أنوואר חיראלדין** מסר גרסה קוורנטית, אשר עולה בקנה אחד עם דוח הפעולה שרשם במסמך לאירוע. העד מסר, שהנאשם ביקש לבצע שיחת טלפון לאחר סיגרת האגד ונמסר לו, שלא ניתן בשלב זה לבצע שיחה. העד הסביר, שאין אפשרות לפתח את האגד לאחר סיגרתו בשליל שיחת טלפון. העד מסר, שהנאשם קיבל את הסירוביפה, אך בהמשך דוח לו שהנאשם הציף את התא במים. כשהנאשם הוכנס לשיחת משרדיו, הנאשם דחף אותו והפיל אותו לרצפה, וונגרמה לו חבלה באף. לאחר מכן, השתלטו עליו הסוהרים האחרים. כמו כן הנאשם איים עליו, כמפורט בכתב האישום.

נתען, הניסיונות להציג סתיות בין העדויות בשאלת סדר הכניסה אל החדר הם חסרי משמעות.

נתען, שגם העד **יקוטיאל כחלון** העיד באופן דומה לחראלדין בנוגע להצפת התא, דחיפת חיראלדין ומלהר. ההשתלטות על הנאשם, תוך שימוש בכוח סביר. העד אישר, שיתכן שתוצאותה מכך חולצת הנאשם נקרעה והוא נחבל. העד לא זכר את נוסח האיים, אך אישר את תוכן דוח הפעולה שנכתב במסמך לאירוע.

נתען, שעדות **אלברט מרדייב** משלימה את התמונה הראייתית. מנוקדת מבטו של העד, כשנכנס למשרד, הבחן בנאשם משתולל וביקוטיאל תופס אותו. העד סייע בהשתלטות על הנאשם, ואגב כך נחבל באכבעו. אמן העד מסר שלא שמע את האיים, אבל הוא היה עסוק באותה עת ולא היה מודע להתרחשויות נוספות סביבו. יתרון גם, שהאיים נאמרו מיד ובסמוך לכינסתו לחדר.

עדויות שלושת הסוהרים משתלבות זו עם זו ומתארות את ההתרחשות באופן עקבי ואותנטי.

לענין הצפת התא, הסוהרים והחוקר מלכה העידו, שאין אפשרות להבחן במקרים מסוימים ולכן לא הייתה תועלת בתיעוד. נתען, כי הסıcıי שניתן להבחן במקרים שקיים ברזרציה של מצלה אבטחה, הוא נמור ביותר.

נטען, כי במקומות האירוע אין מצלמות מתעדות ולכן לא היה צריך בתפיסת סרטונים שאינם רלוונטיים לאירוע או למקום. נטען, כי יש לדחות הניסיון להציג מחדל חקירה באירוע חקירת סוהר נספף, שכןראה הוביל את הנאשם לחדרו של חיראלדיין, שכן שלושת הסוחרים שהיו מעורבים מסרו עדות.

לענין החבלות שנגרמו לנאים, על פי עדויות הסוחרים החבלות הן תוצאה של ניסיון ההשתלטות על הנאשם, והתמונהות שהציג תואמת את העדויות.

הנאשם הודה בחקירהו, שלאחר שسورב לקבלת שיחת הטלפון, עשה רעש וצעק. הנאשם הסביר בחקירהו הנגדית שלא דיווח לגורמי שב"ס כי זו "מערכת סגורה". למעשה, הנאשם טוען להסתירה מצד גורמי שב"ס, ואין בכך הסבר לשינוי בהעלאת טענותיו במהלך ניהול המשפט עצמו.

חרף טענות הנאשם לאלימות ברוטלית, החבלות המתועדות אין מתיחסות עם גרסתו.
לענין הצפת התא, הנאשם מסר תשובות מתחממות.

ניתן להתרשם בחקירהו מגמת מצום של חלקו באירוע ומעמדו קורבנית, שאינה עולה בקנה אחד עם הראיות והעדויות שהוצגו בפני בית המשפט.

לענין נהול העברת חומר החקירה לחזיה הארץית לחקירות סוחרים (להלן - יאח"ס), החקיר מלכה העיד, שתחנתת המשטרה היא שאמורה להעביר את הדיווח ליאח"ס. נטען, טענות לעבירות פליליות המבוצעות ע"י סגל שב"ס במסגרת תפוקדים נחקרות ע"י יאח"ס ואילו טענות לעבירות מצד אנשי שב"ס שלא במסגרת תפוקדם, נחקרות על ידי המשטרה, בהתאם למקומות ביצוע העבירה. עם זאת, כshedover בתלונות הדדיות, יש סמכות גם למשטרה לבצע את החקירה. נטען, כי על פי נהול פנימי של האגף לחקירות ולמודיעין במשטרה, במקרה של תלונות הדדיות, המשטרה תמשיך בחקירה ובמקביל תעביר העתק מהחומר החקירה ליאח"ס ולרע"ן משמעת שב"ס. נטען, כי מבדיקה שנערכה במערכת המשטרתית, אין אינדייקציה פוזיטיבית המעידת על העברת חומר החקירה ליאח"ס ולרע"ן משמעת שב"ס. בבדיקה מול הגורם הרלוונטי ביחידה החקירת, לא זכור אם ההעברה בוצעה במקרה זה, שכן מדובר באירוע לפני שנתיים.

עוד נטען, כי במקרה זה היחידה החקירת לא סקרה שהתגבסה תשתיית ראייתית התומכת בגרסת הנאשם ומשכך לא נשקללה העברת התקיק להמשר טיפולה של יאח"ס. לטענת המאשימה, גם אם נפל פגם באירוע חומר החקירה ליאח"ס ולרע"ן משמעת, במקרה זה אין נפקות לפגם. זאת, לאחר שהנאשם לא העלה כל טענה בעניין זה, אלא הטענה הועלתה במהלך המשפט ביזמת בית המשפט. לא מדובר בפגיעה שפגע בהגנת הנאשם, שכן הנאשם בעצם יכול היה לפנות ליאח"ס והוא בחר שלא לעשות כן. גם אם מדובר במחדל, אין בו להשפיע על תוצאות ההליך וכל היותר יש לחתך לכר משקל בעת גזרת העונש.

6. **ב"כ הנאשם** עטרה לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

על פי גרסת הנאשם, ביום ספירת אסירים פנה הנאשם למפקד המשמרות (הסוהר חיראלדין) וביקש שיחת טלפון, לאחר שהסביר כי הוא שווה במעטץ מספר ימים ובניגוד להחלטת בית משפט, לא אישר לו לבצע שיחת טלפון. חיראלדין השיב לבקשת הנאשם בצלול ובתגובהו, הנאשם דפק בחזקה על דלת התא, ולאחר מכן יצא מה תא על ידי סוהר, ונתקבש להיכנס למשרדו של חיראלדין. באותו עת עמדיו מחוץ למשרדים חיראלדין וכחלון. לאחר שנכנס לחדרו של חיראלדין, הותקף על ידי חיראלדין וכחלון במשך 10 דקות לפחות. לאחר שהנ禀ם נכנס למשרדו של הסוהר אנואר, כחלון סגר את הדלת, והוא הותקף ע"י אנואר וקוויו במשך 10 דקות לפחות וזאת לאחר שקוויו סגר את דלת המשרד. בתגובה לתקיפה, הנאשם הדף את חיראלדין, אך שנפל ארצה. לאחר שכחלון לחץ על לחץ המצוקה הגיעו הסוהר מורדיכיב וסוחרים נוספים והשתלטו על הנאשם, תוך שהם מפעילים כלפיו כח ומכים אותו. הנאשם נכבול ונלקח למרפאה, ובדרךו nâמם אמר לחראלדין ש"הוא יזין אותו בבית המשפט". לאחר אותו אירוע, ובعودו nâמם נמצא בבדוד, התבקש nâמם על ידי חיראלדין לעמוד בספירה, למרות הסבריו, שכל גופו כאב ואין יכול לעמוד, אז אמר לו הסוהר חיראלדין ש"יזין אותו".

נטען, כי גרסת הנאשם מפורטת. הנאשם שיתף פעולה בחקירהו ועמד על גרסתו.

בראיות המאשימה מספר תמיות, מהן ניתן להסיק שגרסת הנאשם היא הנכונה והאמינה מבין הגרסאות ולכנון בית המשפט מتابקש להעדיף את גרסת הנאשם על זו של עדות הטבעה ולבוקע, שהנ禀ם הוכחה על ידי הסוחרים וניסיה להגן על עצמו.

נטען, כי גם אם תיאורי הנאשם אינם מתישבים עם החבלות שתועדו, הוא העצור שלטענתו הותקף על ידי מספר סוחרים וחלק מהחבלות אין נראות (למשל, בצלעות).

עדותם של הסוהר מורדיכיב אינה מתישבת עם עדויות חיראלדין וכחלון והיא מוכיחה, ששניהם אינם דובריםאמת: מורדיכיב העיד, שראה את חיראלדין ואת כחלון מובילים את הנאשם לחדר מפקד המשמרות וסגורים את הדלת. סגירת הדלת אינה מצוינת על ידי השניים בעדותם.

טענת הנאשם, שהוכחה במשך 10 דקות, לאחריה כחלון לחץ על לחץ המצוקה, מתישבת עם עדות מорדיכיב לפיה הנאשם היה בחדר מפקד המשמרות **"במשך 10 דקות רבע שעה לא זכר בדיק"** (עמ' 15 ש' 30-33) ובמהלך: **"משהו כזה. אני לא זכר עם הזמן"**. יכול להיות אולי יותר" (עמ' 16 ש' 13). עדות זו ממשיטה את הקרע מתחת למסחת גרסת הסוחרים חיראלדין וכחלון ומלמדת, שהנ禀ם דובראמת.

על פי עדות nâמם, במסלול מהטא שלו ועד למשרדים מפקד המשמרות קיימות מצלמות ואילו בתוך החדר אין מצלמות. גם חיראלדין אישר את הדבר. לא ברור מדוע לא נתפס הטייעוד. מפניהו אל המאשימה בעניין נמסר, שהתוכן נמחק בחולף שבועיים. הטייעוד חשוב לאור גרסת חיראלדין שהנ禀ם היה רגוע, עד לכינותו אל החדר.

נטען, שכחלון תומך בעדותו בגרסה nâמם, ובניגוד לגרסה חיראלדין בנושא סדר הכניסה לחדר. חיראלדין התקשה להסביר את הסתרה והתחמק בעדותו. מדובר בסתרה שקיימת בדוחות הפעולה, שמולאו בסמוך לאיירוע, והוא

מדגישה את חוסר האמינות של הסוחרים.

סתירה נוספת מתייחסת לנוסח האיים שהשמי הנאם. חיראלדין כתב בדו"ח הפעולה בסמוך לאיור נסח מסויים, בעת חקירותו האיים קיבל נפח נוסף, ובעדותם בבית המשפט חזר על הנוסח שכתב בדו"ח הפעולה ורק לאחר ריעון שוב שינה את גרטתו. לבסוף, אישר שהנוסח בדו"ח הפעולה הוא הנכון (עמ' 12 ש' 19).

לעומתו, העד כ hollow לא מצין כלל אים של הנאם כלפי חיראלדין ורק בהודעתו מיום 23.1.18 הוא "נזכר" בכר. בעת עדותם בבית המשפט לא היה לעד הסבר מדוע דבר האים לא נרשם בדו"ח אותו כתב בסמוך לאיור.

לעומתם, העד מوردכייב לא מספר על אים ועל פי עדותו לא שמע אים (עמ' 18 ש' 6).

הנאם מסר כבר בחקירתו מיום 23.1.18 שאמר לחראלדין ש"זין אותו בבית משפט" וש"ם עוד יפגשו בחוץ" והוא אף חזר על כך בעדותו. הנאם הכחיש שקיים או איים, אלא התכוון לכך שיתلون כנגדו. גם אם מן הראי אמרה זו לא הייתה נאמרת, הרי שבנסיבות בהן נאמרה, לאחר דקotas ארוכות של אלימות, אין מדובר בעבירה. התוכן אינו כולל אים מפורש ולא ניתן לקבוע שמדובר באמירה "שלא כדי". ב"כ הנאם הפנה לאסמכתאות בעניין זה ועתרה לקבוע שאין מדובר באים ולזכות את הנאם. לחופין, נטען, כי מדובר בזוטי דברים.

נטען, כי בתיק התרחשו מספר מחדלי חקירה:

החוקר יair מלכה בחר שלא לעמת את חיראלדין ואת hollow לגבי הסתרות בגרסאותיהם בנוגע לאיומים הנטענים. החוקר לא בירר כיצד יתכן שאף שלושת העדים נכחו יחד ב-airou כל אחד מהם מוסר גרסה שונה. החוקר העיד: "**לא מצאתי לנכון לאמת [צ"ל, לעמת] אוטם על הסתרות בין הדוחות**" (עמ' 20 ש' 1).

בנוסף, החוקר העיד, שלו עליה מהדוחות שנכח במקום סוחר נוסף, היה גבוה ממנו עדות. אלא שבהודעת כ hollow מיום 23.1.18 ציין במפורש, שנכח סוחר נוסף באירואן, שהוא זה שהוביל את הנאם מתאו למשרד של חיראלדין. החוקר לא בירר למי מדובר ולא חקר אותו. בעניין זה, חיראלדין מסר בהודעתו רק שלושת הסוחרים נכחו באירואן, אך בעדותם בבית המשפט מסר, שהוא סוחר נוסף (עמ' 14 ש' 1).

נטען, כי האירואן כולו לא נחקר כראוי וכן לא אותר סוחר נוסף, שיכל היה לשפוך אור על ההתרחשות. לכל היותר, היה ראוי למסור את פרטיו, כדי לאפשר להגנה לזמןנו במידת הצורך. המאשינה סבורה שלאור העדים המפלילים, עדותם אינה נחוצה, אך נוכח הapur בין עדות מורדכייב לעדויות חיראלדין וכ hollow, כל עד ראייה הוא נכון.

בעניין המצלמות, החוקר מלכה מסר **שכפה במלצות**, אך לא נמצא לצרף את ההחלטה לחומר החקירה. העד גם לא רשם דו"ח צפיה. מדובר במחדר המונע מההגנה ומבית המשפט את אפשרות לקבוע האם ניתן ללמידה משהו מההיעוד או לא. יש לזקוף עובדה זו לחובת המאשינה.

מחדר מהותי נוסף מכך, שחומר החקירה בתיק לא הועבר אל הגורמים החיצוניים הרלוונטיים - "יאח"ס ורע"ן" משמעת. בכך, נפגעה זכותו של הנאשם להיליך הוגן ויש לזכור גם מחדר זה לחובת המאשימה. טען, כי על פי הנוהל המשפטתי בכל מקרה של תלונות הבדיקות, יש להעביר העתק מחומר החקירה ליאח"ס ורע"ן" משמעת, בלי קשר לשאלת האם גובשה תשתיית ראייתית התומכת בגרסת הנאשם. מדובר במקרה, שהחילתו שב"ס והמשכו ביחידה החקורתית. יתרכן, שחקירת כל המעורבים או מעורבים נוספים הייתה מלמדת על התמימות כבר בשלב החקירה וכלל לא היה מוגש כתוב אישום. لكن נפגעה זכות הנאשם להיליך הוגן.

על כן יש לקבוע, שמחדרי החקירה פוגעים בתשתיית ראייתית יש לתת משקל רב למוחדרים.

בנוסף, עדות מודכיב יוצרת ספק סביר באשמת הנאשם,

לכן יש לזכות את הנאשם זיכוי מלא ולהלופין, מחמת הספק.

דין והכרעה

. 7. לאחר שבchnerתי את חומר הראיות ואת טענות הצדדים מסקנתי היא, שיש לזכות את הנאשם מחמת הספק. ספק זה נותר לאחר שבבחינת מכלול העדויות, ובשים לב למוחדרי החקירה, לא ניתן לקבוע ממצאים ברורים אחד משמעותיים בנוגע להתרחשות באירוע.

אדגש, כי אין מדובר בזכויו הנובע מקבלת גרסת הנאשם או מהרשום החיווי שהותיר. עדות הנאשם הותירה רושם שלילו והיא איננה מתיחסת כלל עם מכלול הראיות שבתיק. אלא שאין די בהתרשםות שלילית, ואפיו לא משקרי הנאשם, על מנת לקבוע, פוזיטיבית, ומ עבר לכל ספק סביר, כי המעשים שייחסו לו בכתב האישום אכן התרחשו כלשונם. בה בעת, אין בכך כדי לקבוע באופן פוזיטיבי כי עדויות הסוחרים אין מהימנות או כי הנאשם הוכה על ידם, כפי שנטען. במצב דברים שבו מכלול העדויות, ונוכח פגמים בחקירה, לא ניתן לקבוע ממצאה ברור מעבר לכל ספק בנוגע למהלך ההתרחשות, הדבר מוביל בהכרח לזכויו הנאשם גם אם בית המשפט מתרשם, כי ההסתברות שהאירועים התרחשו בהתאם לעדויות הסוחרים גדולת יותר מההסתברות שהאירועים התרחשו בהתאם לעדות הנאשם. אין מדובר בהיליך אזרחי אלא במשפט פלילי שבו יש להוכיח את האישומים מעבר לכל ספק סביר.

להלן נימוקי.

ערירת האiemים:

. 8. בדוח הפעולה (ג/4) שכתב העד חיראלדין ביום האירוע נכתב, שה הנאשם השמייע את האים **בדרכם למראפה** ואמר: "**אתה עוד תראה מי אני**"

בהתודעה העד בחקירה שנערכה יומיים לאחר מכן (ג/6) נכתב מפי העד: "**האסיר אמר עלי שיזען אותו ויראה לי מה**

זה ו שניפגש בחוץ והעולם קטן והגלגל מסתוובב".

9. העד חיראלדין העיד בבית המשפט, שלאחר האירוע במשרדו השתלטו על הנאשם ולקחו אותו לתא בידוד ו"זה המשיך להתנהל תוך כדי שהוא גם אימס עלי כמו והוא יזין אותו הוא יראה לי מה זה" (עמוד 8 שורה 23). העד הבHIR, לשאלת ב"כ המאשימה, שהאיהם הושמעו "בסוף אחרי שהשתלטנו עליו. זהה נגמר פיסית" (עמוד 9 שורה 12). לשאלת חוזרת של ב"כ המאשימה לגבי תוכן האים השיב: "אני אראה לך מי אני. מה שכותוב בדוח הפעולה" (עמוד 9, שורה 15) ולאחר שב"כ המאשימה ביקשה לורען את זיכרון העד העד אישר את האמור בו "שהוא אמר שהוא יפגוש אותו בחו"ז והגלגל מסתוובב".

כאן המקום לעיר, כי אף שב"כ המאשימה כינתה בעת הדיון את המסמך שהציגה לעד "הדו"ח" הרי שעלה פי התוקן המסמך שהוזג בפועל, ושאותו אישר העד בעקבות הריענון הוא הנוסח המופיע בהודעה במשטרת, ולא זה המופיע בדוח".

בחקירה הנגדית העד נשאל לגבי הבדלים בנוסח האיים אותם מיחס לנאשם וAIMץ את הנוסח אותו כתב בדוח הפעולה (עמוד 12, שורה 14).

10. עליה, איפוא, שנוסח האים אותו AIMץ העד בעדותו איננו נוסח האים המופיע בכתב האישום. המאשימה לא עתרה להעדיף את נוסח האים המופיע בהודעה על פני הנוסח המופיע בדוח". כאמור לעיל, נראה, כי המאשימה כלל לא הבחינה בין שני המסמכים. מילא, לא נמסר הסבר לפער בין הנוסחים בשני המסמכים וגם בעת חקירתו, העד לא נשאל לגבי ההבדל בין הנוסחים. **די בכר להביא לזכויו לנאשם.**

11. לעומת מה הצורך, מן הראי להצביע גם על הקשיים הבאים בנוגע לעבירת האיים המיוחסת לנאשם:

ראשית, העד **כחולן** אינו מצין בדוח הפעולה שלו (**נ/3**) אים כלשהו שהושמעו לפני הסוהר חיראלדין. דבר האים מופיע לראשונה בהודעתו **נ/5** שנגבתה יומיים לאחר מכן, שם נכתב מפי העד שהנאשם "אימס על הסוהר אנוואר שיזין אותו ויפגוש אותו בחו"ז והוא לא מכיר אותו ושהגלגל מסתוובב". מדובר בנוסח שבדוח הפעולה. בעת עדותו, העד כחולן לא ידע להסביר מדוע דבר האים לא צוין בדוח הפעולה שלו (עמ' 15 ש' 7-5).

מדובר בקשי של ממש וזאת בשני היבטים: הן בעובדה, שעצם האים מופיע לראשונה בהודעת העד ולא בדוח הפעולה שלו, שנכתב בסמוך לאירוע; והן בעובדה, שנוסח האים שנמסר, זהה לנוסח אותו מסר העד חיראלדין לראשונה בחקירה, שונה מזה שהיראלדין עצמה כתבה בדוח הפעולה שלו, ומהנוסח שאומץ בסופו של דבר בבית המשפט.

שנית, העד **מורדקיב** לא מתאר אים מצד הנאשם כלל, ובעדותו בבית המשפט מסר, שלא שמע כל אים (עמ' 18 ש'

טענת המאשימה בסיכומים, שהעדי היה עסוק באותה עת ולא היה מודע להתרחשויות נוספות סבבו, או שהאוויום נאמרו מיד ובתום כניסה לחדר, היא ספקולציה שאינה מעוגנת כלל בחומר הראיות, לא נאמרה על פי העד ואף סותרת את עדותו המפורשת של חיראלדין, כמפורט לעיל, לגבי המועד שבו הושמעו האויומים.

12. הנואם עצמו מסר בהודעתו **ת/3** שלאחר שהותקף על ידי הסוחרים אמר לסתור חיראלדין ש"זין אותו בבית משפט ושהם עוד "פגשו בחוץ". הנואם חוזר על הדברים גם בעת עדותו בבית המשפט. לדבריו, כוונתו לא הייתה לאיים אלא התכוון, שהם יפגשו בבית המשפט כיון שהתכוון להגיש תלונה נגדו.

האמור בעדות הנואם מתישב עם העובדה שבשני דוחות הפעולה של הסוחרים כחלון ומורדייב, שנכתבו בסימון לאירוע, לא מופיע דבר האויום, שכן הם לא היו את דברי הנואם כאויום והעד מורדייב בדק בגרסה זו גם בעת עדותו בבית המשפט. כאמור, לנוכח הזהה המופיע לראשונה בהודעותיהם של הסוחרים כחלון וחיראלדין, אין הסבר בפנוי ועם העובדה, שהעדי חיראלדין עצמו לא ימץ נוסח זה בסופו של דבר בעדותו מחייבת את המסקנה, שלא כך התרחשו הדברים ביום האירוע.

13. נכון כל האמור לעיל, נותר ספק של ממש בכך שהנאום עבר עבירת אויומים, גם על פי הנוסח המינורי המיוחס לו בדו"ח הפעולה של הסטור חיראלדין, ויש להניח לזכות הנואם, כי הדברים שאמר הם כמפורט בהודעתו ובעדותו בבית המשפט.

אשר על כן, אני מורה על זיכוי הנואם מעבירות האויומים.

עבירות תקיפה עובד ציבור:

14. לאחר בוחינת חומר הראיות וטענות הצדדים המתחייבת היא, כי גם בנוגע לעבירה זו נותר ספק ביחס לאשמת הנואם. בוחינת הראיות בכללותן, בצוירוף מחדרי חקירה אותם אפרט בהמשך אינם אפשריים לקבועו ממצא עובדתי ברור לגבי ההתרחשות במשרד של הסטור חיראלדין. הספק נותר, גם בהינתן העובדה הברורה, שלא ניתן לקבל עדות אמת את עדות הנואם בפני עליימות הסוחרים כלפיו.

15. כפי שיפורט להלן, אין בחומר הראיות תשובה ברורה ועד משמעית למספר עניינים הקשורים באירוע, חלקם מהותיים וחלקם משנהים: אופן התקיפה, מקום המעורבים בעת התקיפה, מספר הנוכחים בחדר, משך האירוע.

זכור, המעשה המיוחס לנואם בכתב האישום הוא, שלאחר שהובא למשרד, תקף את הסטור חיראלדין בכר שדחף אותו בשתי ידיו, עד שהסטור נפל הארץ ונשרט באפו.

16. בדו"ח הפעולה של הסטור חיראלדין **ג/4** נכתב: "**האסיר ישר תקף והתנפל עליי וشرط אותו באף**". המדבר בתייחס שונה מזה המופיע בכתב האישום: לא מופיעה בו דחיפה, או נפילת על הרცפה, ובכתב האישום לא מופיע שהנאום גרם לשניתה.

הڌחיפה מופיעה לראשונה בהודעתה העד נ/6: "... האסיר הסתווב לכיוון שלי דחף אותו בחזקה אני נפלתי על הרצפה וشرط אותו באך...". כמובן, מתיior זה הנאשם שרט את העד, לאחר שנפל על הרצפה. כאמור, המאשימה לא מייחסת לנאנם בכתב האישום את מעשה השਰיטה, אף שהזעקה היחידה אותו מייחס העד לנאנם הן בדו"ח הפעולה והן בהודעה.

בעודות הראשית בבית המשפט העד תיאר: "איך שנכנסתי למשרד הוא היה לפני וישר הוא הסתווב אליו ודחף אותו בחזקה והפיל אותו לרצפה" (עמ' 8 ש' 21-20) בהמשך סיפר שהיתה לו שירותה באך (עמוד 26) ורק לשאלת מפורשת של ב"כ המאשימה מסר, שהשריטה באך נגרמה מידו הנאנם כשהוא היה על הרצפה (עמוד 9 משורה 1).

כאמור, בכתב האישום בחרה המאשימה שלא לייחס לנאנם את גריםת השריטה, אף שהעד תיאר מעשה מכון.

ענין זה לאLOBן בחקירה הנגדית של העד ולא במסגרת הסיכומים ונורר, למשה, בלתי מטופל על ידי ב"כ הצדדים.

17. על פי דו"ח הפעולה נ/3 של העד כחלון, בכניסה למשרד "באופן מפתיע האסיר...דחף בחזקה את אנוואר. כתוצאה לכך אנוואר נפל על הרצפה. באותו רגע השתמשתי בכך סביר ייחד עם אנוואר כדי להשתלט על האסיר". בדו"ח הפעולה של העד לא מופיע, שההאנם שרט את הסוחר חיראלדין ולא מופיע, שלאחר שהסוחר נפל על הרצפה הנאנם המשיך בתקיפה. גם בהודעה נ/5 אין אזכור של הדבר, וגם לא בעת עדותו הראשית בבית המשפט (עמ' 13 משורה 11). העד אף הדגיש: "וזה הוא דחף את אנוואר מיד תפости אותו מאחור" (עמ' 13, שורה 12).

בחקירה הנגדית העד תיאר בפירות: "פחות או יותר נזכרתי שהוא נכנס ואנוואר בא להסתובב כי המשרד שאת נכנסת יש שולחן, הוא בא ללקת שמאליה לכיוון השולחן שמאחוריו יש תא של אגף אחר וזה הוא דחף אותו לכיוון דלת האגף" (עמ' 14 ש' 13-7). כמובן, גם בתיאור המפורט על ידי העד, אין אזכור לכך, שההאנם המשיך ותקף את הסוחר חיראלדין בעת שהיא על הרצפה.

18. בנסיבות אלה, ניתן להבין מדוע המאשימה בחרה שלא לייחס לנאנם את גריםת השריטה לסוחר חיראלדין, שהעד כחלון לא מתיחס אליה כלל. אך אין בכך כדי לבטל את הקושי הקיים באמורויות השונות של הסוחר חיראלדין ואת ההשלכה שיש לכך בהערכת נכונות גרסתו.

19. בדו"ח הפעולה נ/4 של הסוחר חיראלדין אין התיחסות למיקום המעורבים בעת התקיפה הנטענת. בחקירה נ/5 העד תיאר: "בזמן שאני עומד בפתח של המשרד וمبקש ממני להיכנס פנימה, וזה באופן מפתיע האסיר הסתווב לכיוון שלי...".

גם מהעדות הראשית של העד עולה, שהתקיפה בוצעה כשההאנם נמצא בתוך המשרד: "איך שנכנסתי למשרד הוא היה לפני וישר הוא הסתווב אליו...". (עמוד 8 משורה 20).

ראו גם בחקירה הנגדית, כאשר מעומת עם גרסת הסוחר כלהלן: "...**יכול להיות שאני היתי ראשוני והוא עקף אותו תוך כדי**" (עמוד 11, שורה 11) וכן בהמשך: "... **יכול להיות שאני נכנסתי לפניו לחדר אבל אני תיארתי מה היה בתוך החדר**" (עמוד 11, שורה 19).

כלומר, על פי גרסת הסוחר חיראלדין תקיפתו התרחשה בתוך החדר, כשהוא עצמו עומד בכניסה והנאשם חלף על פניו, אז הסתובב לעברו ודחף אותו.

20. העד **חלון** מתאר בדו"ח הפעולה שלו נ/3: "**אנואר נכנס ראשון כאשר האסיר נכנס אחריו ואני היתי מאחור תוך כדי הכניסה אל המשרד אනואר ביקש מהאסיר להיכנס פנימה מכיוון שהוא עמד בכניסה למשרד. אז באופן מפתיע האסיר...דחף בחזקה את אනואר.**"

תיאור זהה מופיע גם בהודעתו נ/5.

וראו גם בעדות הראשית: "...**ונכנסנו למשרד ואיך שנכנסנו הוא היה אחורי אනואר בתוך המשרד אני נכנסתי אחורי ואז הוא דחף את אනואר מיד תפטעו אותו מאחור...**" (עמוד 13 משורה 11).

וכן רואו שוב את התיאור בחקירה הנגדית: "...[הנאשם] נכנס ואנואר בא **להסתובב כי המשרד שאת נכנסת יש שולחן, הוא בא לכלת שמאללה לכיוון השולחן שמאחורי יש תא של אגף אחר ואז הוא דחף אותו לכיוון דלת האגף**" (עמ' 14 ש' 13-7).

כלומר, העד **חלון** מתאר, שהסוחר חיראלדין נמצא בתוך המשרד, ואומר לנאים, שנמצא בפתח המשרד להיכנס, בעת שהסוחר חיראלדין מסתובב לכיוון השולחן ואז הנאשם דחף את הסוחר חיראלדין והוא עצמו תפס את הנאשם מאחור.

21. מדובר בשני תיאורים שונים. מן הראי היה לבן את ההבדל בתיאורים בשלב החקירה, דבר שלא נעשה. גם בשלב הסיכוןים ההבדלים לאLOBנו. המאשימה טענה (פסקה 6 לsicomim) שלשאלת סדר הכניסה לכך "אין משמעות" ושהכניסה לחדר היא "דבר דינמי האורך שנית בודדות".

אלא שבמקרה זה, לאור תיאור שני הудים שהתקיפה התרחשה מיד עם הכניסה לחדר, הקשי העולה משני התיאורים אינו בשאלת **המשנית** מי נכנס ראשון אל המשרד, אלא בשאלת **המהותית** כיצד התרכזה התקיפה והיכן היו המעורבים השונים בעת התרחשותה.

מתיאור העד חיראלדין עולה בבירור, שהתקיפה התרחשה כשהוא בכניסה למשרד, לאחר שהנאשם חלף על פניו ואז הסתובב לכיוונו, ככלומר, הוא עצמו היה באותו עת בין הנאשם ובין הסוחר כחלון שנכנס אחרון. על פי תיאור זה העד כחלון לא יכול היה לתפוס מיד את הנאשם **מאחור** כפי שתיאר.

לעומת זאת, על פי תיאור העד כחלון, הסוחר חיראלדין היה בתוך המשרד ופנה לכיוון השולחן והוא זה שהסתובב לעבר הנאשם שעמד בכניסה למשרד, ואז הנאשם דחף את העד. כלומר, בעת התקיפה הנאשם היה בין שני הסוחרים, ועם הגב לשוער כחלון, כך שהסוחר מיד תפס אותו מאחור.

משайн בפני תיאור ברור וקורנרטி אחד לגבי ההתרחשות בתוך המשרד, אלא שני תיאורים שונים שעלה לפני הדברים אינם מתישבים זה עם זה, והמשמעות לא הziעה דרך סבירה לישב בין שני התיאורים, לא ניתן לקבוע ממצא עובדתי ברור לגבי ההתרחשות בתוך החדר.

22. עניין נוסף הוא משך האירוע. כאמור, מתיאור שני הסוחרים - חיראלדין וכחלון - שהיה בתוך החדר, עולה בבירור שמדובר באירוע שנמשך שניות בודדות: התקיפה בוצעה מיד עם הכניסה למשרד, העד כחלון מיד משך את הנאשם, ותוך כדי צעק לשוער הנוסף אלברט (הסוחר מורדכייב, ע.ח.) להיכנס תוך כדי שהוא מחזק את הנאשם עם ידיו לאחר מכן, מורדכייב נכנס יחד הורידו אותו אל הרצפה (עמוד 13, משורה 12; עמוד 14, משורה 21).

23. אלא שהעד **מורדייב** מתאר שהוא המתין מחוץ למשרד של השוער חיראלדין **15-10 דקוט אולי אפילו יותר** (עמוד 16 משורה 12) וכשנכנס פנימה ראה את השוער חיראלדין על הרצפה, את הנאשם משתולל ואת השוער כחלון תופס אותו (עמוד 15 משורה 32).

24. עדותו של העד **מורדייב**, איןנה מתישבת כלל עם תיאור האירוע של שני העדים ואין בפני הסבר סביר, שלא לומר הסבר כלשהו, המישב בין שני התיאורים. לעומת זאת, גם בנסיבות זו, עדותו של מורדכייב, מתישבת עם עדות הנאשם לגבי משך האירוע וכן לגבי הטענה, שדעת המשרד הייתה סגורה (עמוד 22, שורה 7), כפי שגם העד מורדכייב מסר (עמוד 16 משורה 8), עובדה שלא הזכרה על ידי הסוחרים חיראלדין וכחלון.

מחדרי חקירה

אי בירור זהותו של השוער הנוסף

25. ב"כ הנאשם העלהה במסגרת הסיכומים טענה לגבי מחדר חקירה באי חקירת סוחר נוסף שהוא מעורב באירוע. לאחר שבחנתי את הטענה ואת העדויות השונות, לא מצאתי כי בעניין זה מדובר במחדר ממשמעותי.

26. עדויות שלושת הסוחרים עליה, שהיא סוחר נוסף שהביא את הנאשם מתואם לכיוון המשרד.romo של השוער הנוסף איננו מופיע בדוחו"ת או בהודעות, הסוחרים לא נשאלו בעניין זה וגם בעת עדותם לא זכרו במי מדבר. ראו בעדות חיראלדין עמוד 10 משורה 23; בעדות כחלון עמוד 13 משורה 23, עמוד 14 משורה 1; בעדות מורדכייב עמוד 16 משורה 8.

אלא שעה, כי מדובר בשוער שתפקידו התמצאה בלויי האסיר אל המשרד, כאשר לאחר מכן רק העד מורדכייב נותר להמתין מחוץ למשרד.

27. אכן, מן הראוי היה לכלול בדוחו"ת את שמות כל הסוחרים המעורבים בו. מן הראוי היה להשלים פרט זה בחקירת

הסוחרים, שנערכה יומיים בלבד לאחר האירוע. גם איסוף תיעוד חזותי מצלמות שמתעדות את המסדרון עשוי היה לשיער בכר (בעניין זה ראו עוד גם להלן). ואולם, בסופו של דבר אני סבורה כי היה בכך כדי להשליך באופן ממשמעותי על בירור האמת בנוגע לעניינים המהותיים שבמחלוקת:

ראשית, אם מניחים לטובת הנאשם את טענתו לגבי משך האירוע (שכאמור, נתקכת גם בעדות מordon), הרי שהסתור שתקידו הטענה אף בהובלת הנאשם לפתח המשרד לא יכול היה להוסיף הרבה על התיאור.

שנייה, גם לשיטת הנאשם, בשלב ההובלה ועד כניסה אל המשרד וסיגרת הדלת על ידי השוטר כחלון, לא התרחש דבר חריג. גם לשיטת הנאשם, האירוע האלים כלו התרחש מאחריו הדלת הסגורה.

אי תפיסת המצלמות

28. אין מחלוקת בין הצדדים, שאין מצלמות המתעדות את התרחשויות בתוך המסדרון. לעומת גם שאין מחלוקת שקיימות מצלמות המתעדות את התרחשויות במדורון, והтиיעוד נשמר למשך כשבועיים.

29. החוקר מלכה נשאל בחקירה מודיע לא אסף את התיעוד מהמצלמות. העד מסר, **ציפה** במלומות בעת שהגיע לבצע את החקירה והחליט שלא לאסוף אותן. לדברי החוקר: "אני יכול לומר לך בצורה זו דאית תונך כי **ההיכרות שלי שלא ניתן לראות דבר בהזפות... הם יכולים להגידי מה שם רוצים. מניסין לא רואים, אני צפיתי במלומות לא רואים כלום...**" (עמ' 18 מושא 22).

30. לא ניתן לקבל את תשובה החוקר מלכה בעניין זה.

31. ראשית, אין בפניי דו"ח צפיה או מזכיר המתעד את פעולות החקירה של צפיה במלומות לגביה העיד העד. לאור הטענה המפורשת שהועלתה בחקירה הנגדית לגבי מחדל בא-איסוף התיעוד, ניתן להניח שתובע סביר היה מגיש, לפחות במסגרת החקירה החזרת, מסמך שכזה, לו אכן קיים בתיק. אין מנוס אלא להניח, שפעולות חקירה זו, אם אכן בוצעה, לא תועדה כנדרש

32. שנייה, גם אם אני, בדברי החוקר, שבסמכות התיעוד במלומות לא ניתן להבחין במים זורמים במדורון (וראו, לעומת זאת, עדות כחלון עמוד 14, מושא 3), הרי שWOODY ניתן היה לראות בתיעוד פרטים אחרים שעשוים היו לשיער בחלוקת בין הצדדים: כך, ניתן היה לראות תגבורת סוחרים במדורון מוצף, פעולות גירפת מים, פעילות סוחרים בכניסה וביציאה מהתא וכיוצא באלה פעולות אנושיות מובהקות, העשויה להתישב עם טענה להצפה "**כל המסדרון היה מים שיוצאים מהתא**" בדברי העד כחלון שם.

ה הנאשם הכחיש שהציף את התא. הדבר היה ידוע לחוקר מלכה כבר בעת ביצוע החקירה, יומיים לאחר האירוע, בעת שהתייעוד עוד היה קיים.

33. בהיעדר ראייה אחרת, שעשיה הייתה להימצא בצדיה בתיעוד המצלמות, לא נותר אלא להניח **לזכות הנאשם** את דברי החוקר מלכה, שציפה במלומות ביום החקירה **ולא רואים כלום**, כלומר, לא רואים גם פעולות חריגה כלשהי, כאמור, כתוצאה מהצפת התא וזרימת מים במדורון.

משכך, בין אם משומם המחדל בא-איסוף התיעוד מהמלומות ובין אם בהסתמך על עדות החוקר (שלא תועדה בתיק)

שצפה במצלמות ולא רואים דבר, יש לזקוף את הדבר לזכות הנאשם, שטען כבר בחקירתו הראשונה, שלא הצביעcontra התא, כטענו.

34. **בדיעבד** ניתן לומר, כי מוסיף התייעוד במצלמות, ניתן היה גם **לאשר או לסתור** את טענת הנאשם, שבעת ההשתלטות עליו בtower המשרד, נכחו ארבעה או חמישה סוחרים, ולא רק שלושה, כפי שהעידו בפניי. הנאשם העיד בעניין זה, שראה בtower המשרד **10 رجالים**.

35. כפי שIOSVER להלן, אינני מקבלת את עדות הנאשם לגבי ההתרחשויות במשרד כudas אמת. גם בעניין מספר הנוכחים בחדר, מסתברת יותר עדות מורדכיב, שרק הוא שהה מחוץ למשרד, ונ Kraa לסייע לסוחר כלוון, ללא מעורבות סוחרים נוספים. גם בחקירתו **T/3** הנאשם מתיחס לשולשה סוחרים בלבד, ולא מעבר לכך. לאור זאת, בנסיבות זו אכן לא עמדה בפניי החוקר מלכה בעת החקירה מחלוקת שחיבת איסוף המצלמות.

אי העברת חומר החקירה לייח"ס

36. למעשה, המאשימה מאשרת בסיכוןיה, שבמקרה זה צריך היה, על פי נהלי המשטרת, להעביר את חומר החקירה לבחינת ייח"ס ורע"ן משמעת בשב"ס. זאת, בשל טענות הנאשם לאיליות סוחרים לפניו, שהועלתה כבר בעת החקירה. הדבר לא עשה.

37. מחדל זה, כשלעצמו, אינו מוביל לשירות לזכוי הנאשם. אכן, כתעתת המאשימה, הנאשם יכול היה לפנות בתלונה ליאח"ס באופן עצמאי, לכל המאוחר לאחר שנודע לו שהוגש נגדו כתב אישום. הנאשם לא עשה כן.

38. אלא שבמקרה זה ההתרשםות היא, שאי העברת חומר החקירה לבירור טענות הנאשם בדבר איליותם לפניו, בפרט נוכח הריאות שאינן שונות בחלוקת לגבי חבלות שנגרמו לנאים וקריעת חולצתו (ראו **N/2, N/1-N/1b**), היא ביטוי נוסף לאופן שבו בוצעה החקירה בתיק זה ולאופן שבו החוקר תפס את תפקידו.

במצב דברים שבו טענות הנאשם לאיליות הסוחרים לפניו היו נחקרוות כהלכה על ידי היחידה החוקרת, אכן אפשר שלא היה מקום- לייחס משקל ראוי
 במסגרת ההליך הפלילי לעצם המחדל והפעולה בנגדו לנאים. אך בחינת התקין מלמדת, טענות הנאשם כבר מראשית הדברים לא נחקרו כהלכה, שמא נאמר, לא נחקרו כלל:

39. החוקר מלכה גבה הודעה מהסוחר חראלדין בשעה 09:50, מהסוחר כלוון בשעה 09:59 ומהנאים בשעה 11:07. במסגרת החקירהו של הנאשם העלה טענות מפורשות לאיליות הסוחרים לפניו. למורת זאת, החוקר לא מצא לנכון לחזור ולהזכיר את הסוחרים ולעמת אותם עם טענות הנאשם.

בנוספ', כאמור לעיל, החוקר גם לא מצא לנכון לשאול את הסוחרים שאלות בנוגע לאי התאמות או סתרות שהתעוררו בין עדויותיהם, או בין החקירהם לדוח שכתבו.

40. החוקר נשאל בחקירה הנגדית לגבי אי ההתאמה בין תיאור הסוחרים לגבי מיקום המעורבים במשרד והאופן בו התרחשה התקיפה. העד השיב: "...**יכול להיות כמו שמצוירים את זה הסוחרים שהכל היה דינامي** במספר **שניות שהוא זו הפעם, עיקרו זה לא מצוי...בנסיבות קיימת שלנו כשהוא נכנס למשרד אבל בזמן שהוא תקף את המפקד והפעיל אותו הוא הסתובב או התקדם זה לא לפי התכוון שלנו**" (עמ' 19, משודך 19).

9). לשאלת ב"כ הנאשם על סמך מה החלטת aria "דיןامي" השיב: "אני יכול לומר כשאתה לוקח עדות מסווג במרקם כאלה, בחלק גדול דברים משתנים מהרגע שנכנסים למשרד שהוא זו הצד וזה ימינה אֵי אפשר להיכנס לפרטים קטנים, כמו שתאי יסודית בעניין התקיפה העניינים משתנים שנכנסים לחדר" (עמוד 19 משורה 17).

במהרשך, החוקר נשאל לגבי הפער בין הדוחות להודעות בנוגע לאיומים. העד השיב בעניין זה: "הרבה פעמים אני מקבל מסרים בדוחות פועלה שהם לא מפורטים מספיק ובאופן כזה או אחר הם נזכרים בפרטים נוספים ואני רושם את בהודעה...אני לא חשב שישנה איזה שינוי סטירה בין מה שהם רשמו בין הדוח פועלה לעדות שבגתי" (עמוד 19, משורה 29) ובהמשך מסר: "לא מצאתי לנכון לאמת [צ"ל, לעומת] אותן על סטירות בין הדוחות" (עמוד 19, משורה 1).

בנוסף, החוקר נשאל לגבי גרסת הנאשם שהוכחה ונחבל ומדוע לא בירר את הדבר עם הסוחרים. העד השיב: "הסוחרים מצינים בצורה מפורשת שבמהלך האירוע במשרדי המפקד האסיר השטולל לכל עבר ולא זה לא היה להם כל ברירה אלא להשתלט על האסיר, להוריד אותו על הרצפה ולכבל אותו ואני משער שעיל טמן ההतפרעות שלו התקיפה שהוא תקף את המפקד בזמן הקבילה שלו נקרעה החולצה" (עמוד 20, שורה 13).

41. לא ניתן לקבל את תשובה החוקר בעדותו בפני כתשובות מיניות את הדעת להתנהלותו של חוקר סביר שתפקידו לברר את האמת. מתשבות החוקר מתבססת התרשםו, שהחוקר לא ביקש לחזור את האירוע ולבירר מה התרחש בו, אלא ביצע תפקיד טכני של גביה אמרות, תוך שהוא **מניח ומשער** השערות **לזכות** הסוחרים, משלים את הפערים בעצמו ומצדק בעדותו את התנהגות הסוחרים כאלו היה עד באירוע עצמו ולא חוקר חיצוני. העד השלים בעדותו ב**הנחהות** התומכות בתלונה, מקיים בו היה צורך בחוקר לשאול שאלות ולבקש הסברים. המחדל באוי איסוף התיעוד מהמצלחות מתווסף לכך, באשר עולה, שהחוקר החליט מראש, שלא יהיה באיסוף התיעוד דבר כדי לסייע בברור האמת.

42. כתוצאה מאופן ביצוע החוקירה, גם תלונת הנאשם לא נחקרה כלל, וגם גרסאות המתלוננים לא נחקרו כהלה ובאופן שהותיר תמיינות ואי התאמות בגרסאותיהם בלתי מבוררות וכתוואה מכך, נמנעה יכולתו של בית המשפט לקבוע ממצאים ברורים לגבי התרחשויות כולא - בין לזכות הנאשם ובין לחובתו.

עדות הנאשם

43. כפי שכבר נאמר לעיל, לא ניתן לקבל את עדות הנאשם בפני לגבי התרחשות משרד כעדות אמת. תיאור הנאשם לגבי התקיפה ממושכת, רבת משתתפים, שגרמה לו לחבלות איננה מתישבת עם התיעודה הרפואית והתמונה שהוצענו, וגם לא עם האופן בו תיאר את הדברים בחקירותו. לאור התיאור אשר הותיר רושם ברור של הגזמה, לא ניתן במקרה זה לקבוע ממצאים ברורים, גם לא לזכות הנאשם, ולקבוע פוזיטיבית כי גרסתו שהעלתה בחקירה לפיה דחיפת הסוחר והפלתו נעשתה כהדים והגנה עצמית, היא גרסת אמת.

44. עם זאת, כפי שפורט לעיל, במספר עניינים הנוגעים לעובדות הסובבות את האירוע, עדות הסוחר מوردכיב מתישבת יותר עם גרסת הנאשם. גם בנוגע לדבר הצפת התא, מחדל החוקירה איננו מאפשר לקבוע ממצא עובדתי בהתאם לעדויות הסוחרים ובאופן שמתישב עם גרסת הנאשם דווקא.

45. נוכח כל המפורט לעיל, לא ניתן לקבוע ממצא פוזיטיבי ברור לגבי ההתרחשות בתוך המשרד ויש לזכות את הנאשם מחמת הספק, הן מעבירות האiomים והן מעבירות התקיפה.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"א, 05 נובמבר 2020, במעמד הצדדים